DAT KOMT ER VAN HÉ !

Blijspel in drie bedrijven

door

MELSE VAN DEN BRANDEN

TONEELFONDS J. JANSSENS B.V.
Tel: 0 33 66 44 00
info@toneelfonds.be
www.toneelfonds.be

VOORWAARDEN

Alle amateurverenigingen die het stuk: **DAT KOMT ER VAN HÉ !** gaan opvoeren, dienen in alle programmaboekjes, posters, advertenties, Facebook en eventuele andere publicaties de volledige titel(s) en naam van de oorspronkelijke auteur: **MELSE VAN DEN BRANDEN** te vermelden.

De naam van de auteur moet verschijnen op een aparte regel, waar geen andere naam wordt genoemd.

Direct daarop volgend de titel van het stuk.

De naam van de auteur mag niet minder groot zijn dan 50% van de lettergrootte van de titel.

U dient tevens te vermelden dat u deze opvoering mag geven met speciale toestemming van Toneelfonds J. Janssens bv.

Wettelijk depot D/2002/0220/006
ISBN 978-90-385-07538

© 2002 Toneelfonds J. Janssens/Melse van den Branden
www.toneelfonds.be
info@toneelfonds.be

Niets uit deze uitgave mag verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt worden door middel van druk, fotokopie, verfilming, video opname, internet vertoning (YouTube e.d.) of op welke andere wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van TONEELFONDS JANSSENS te Antwerpen.

Het is niet toegestaan de tekst te wijzigen en/of te bewerken zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van TONEELFONDS JANSSENS te Antwerpen.

Vergunning tot opvoering van dit toneelwerk moet worden aangevraagd bij
TONEELFONDS JANSSENS te Antwerpen
Telefoon 03 366 44 00
Website: www.toneelfonds.be
Email: rechten@toneelfonds.be
IBAN: BE37 3631 4081 3728 BIC: BBRUBEBB

Geen enkele andere instantie dan TONEELFONDS JANSSENS heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

Auteursrechten betekenen het honorarium (loon!) voor de auteur van wiens werk door u gebruik wordt gemaakt!
Auteursrechten moeten betaald worden voor elke voorstelling, dus ook voor try-outs, voorstellingen in/voor zorginstellingen, scholen e.d.

Aanvraag vergunning tot opvoering:

Aankoop van minimaal **8** tekstboekjes bij de uitgever.
Gebruik bij voorkeur de aanvraag module op www.toneelfonds.be.
Zie ook de brief, welke u bij aankoop van de scripts heeft ontvangen (tevens bewijs van aankoop tekstboekjes bij uitgever), of informeer ons via de mail/per post. Bij vragen kunt u bij ons informeren. Uw aanvraag dient tenminste **vier weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van Toneelfonds Janssens. Eventueel extra voorstellingen dienen uiterlijk 1 dag voor de dag van de opvoering te worden aangegeven.
U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Aanvraag vergunning tot HER-opvoering(en):

1. Gebruik bij voorkeur de aanvraag module op www.toneelfonds.be of via de mail/per post met uw gegevens naar Toneelfonds Janssens. Uw aanvraag dient tenminste **vier weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van Toneelfonds Janssens
2. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Opvoeringen zonder vergunning zijn niet toegestaan en strafbaar op grond van de Auteurswet 1912. Zij worden gerechtelijk vervolgd, terwijl de geldende rechten met 100% boete worden verhoogd. Het tarief wordt met boete verhoogd voor opvoeringen waarvoor geen toestemming werd aangevraagd binnen vier weken voorafgaand aan de voorstelling. Algemene voorwaarden zie www.toneelfonds.be.

Het is verboden gebruik te maken van gekregen, geleende, gehuurde of van anderen dan de uitgever gekochte tekstboekjes.

Rechten NEDERLAND: I.B.V.A. HOLLAND BV, afd. Auteursrechten, Postbus 363, 1800 AJ Alkmaar Telefoon (072) 5112135 – info@ibva.nl. Geen enkele andere instantie heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen

PERSONAGES

(5 dames – 3 heren)

GASTON DE VRIES (65 jaar)
SOLANGE (52 jaar)
NOTARIS DE ROOS (68 jaar)
MARIETTE (60 jaar)
ROSETTE (54 jaar)
HARIETTE (48 jaar)
AGNES (23 jaar)
GASTON Jr (21 jaar)

TIJDSBEPALING

1ste bedrijf: dag in maart
2de bedrijf: 3 dagen later
3de bedrijf: volgende dag namiddag

DECOR

Speelt in woonkamer Gaston. Alles wijst op welstand. Klassiek bemeubeld en aangekleed. Men moet er wel licht inbrengen met bloemen en fleurige schilderijen.

ACHTERWAND

Rechts algemene ingang afgemaakt met draperie en bovenstuk. Drie trappen in hall op volledige breedte van doorgang. De trappen geven uit op doorgang die links naar voordeur voert en rechts naar slaapkamers. Tegen achterwand piëddestal met borstbeeld. Rechts van hall schilderij met fleurig buitenzicht en staanlamp. Links van ingang grote buffetkast versierd met lampadaire, plateau met porselein servies en porselein beeldje. Boven kast fleurig stilleven, of winterlandschap.

LINKERWAND

In fond deur naar keuken. Daarnaast boekenkast met schilderij boven. Boven op kast twee kleine borstbeelden met enkele boeken tussen en vaas bloemen. Naast kast antieke secretaire waarop brievenhouder met brieven tussen en telefoon.

RECHTERWAND

Groot raam dat uitgeeft op tuin. Rechts daarvan open haard met gas of elektrische brander met brandende houtblokken.

SPEELPLAN (Verdere meubelen)

Rechts in de diepte, eettafel met zeven stoelen, met rug naar publiek staat geen stoel. Links in de breedte, salon met één driezit, twee éénzitten en salontafel met grote vaas bloemen en verder dagbladen en tijdschriften erop.

EERSTE BEDRIJF

(Als het doek opgaat zit Gaston in de driezit de gazet te lezen, de reeds gelezen stukken liggen naast hem op sofa. Voormiddag rond 1O uur. Na een tijdje hoort men de voordeur openen en men hoort Solange al roepen achter de schermen.)

SOLANGE: *(In paniek) Meneer…* Meneer Gaston… Ik ben op van de zenuwen…

GASTON: *(Voor zich uit)* Den dag begint weeral goed.

SOLANGE: Nu heb ik wat meegemaakt! … Ik ben op van de zenuwen… Tegen het zot worden af!

GASTON: *(Kijkt om) Wat* nu weer?

SOLANGE: *(Terwijl ze de trappen afstormt tracht ze haar jas los te knopen, als dat niet lukt stapt ze beneden aan de trap langs onder uit haar jas terwijl ze verder praat)* Nu heb ik wat meegemaakt, … Het is niet te geloven!!! *(Stormt terug de trap op om haar jas weg te hangen links achter de schermen. Onmiddellijk terug.)* Ik weet niet meer waar mijn kop staat. *(Komt naast hem staan)*

GASTON: Dat is niet zo erg… daar zit toch niet veel van waarde in.

SOLANGE: Je moet daar niet mee lachten, Meneer Gaston. Het is al erg genoeg.

GASTON: Dat er niets in uwe kop zit? Ja, daar kan ik inkomen dat dat erg is.

SOLANGE: Als je me nu nog één keer uitlacht begin ik te blèren zenne!

GASTON: Laat het uit hé!

SOLANGE: Ja maar, ij…

GASTON: Ja maar, wat is er dan? Wat heb je meegemaakt? Heeft het gebrand thuis?

SOLANGE: Als het dat maar was.

GASTON: Hoe, is het dan nog erger?

SOLANGE: *(Ploft in zetel naast hem)* Meneer Gaston, laat me nu toch eens uit spreken.

GASTON: Maar je zegt niets! Je doet niets dan panikeren!

SOLANGE: Verschiet niet hé! … *(Zwijgt even om de spanning op te drijven)* … Ik heb 22 miljoen gewonnen met de lotto! …

GASTON: Watte???….

SOLANGE: … Denk ik.

GASTON: Ah… Ik denk dat nooit, maar ik droom er dikwijls van. Dat zal bij jou ook wel geweest zijn.

SOLANGE: Vanmorgen op het nieuws in de radio zegden ze dat er een winnaar van 22 miljoen bij de kersttranche zijn prijs niet afgehaald heeft.

GASTON: Jij speelt toch nooit met de lotto?

SOLANGE: Ik heb nog nooit met de lotto gespeeld, behalve vorig jaar met Kerstmis. Dan heb ik eens twintig frank geriskeerd. Ik heb hem binnengedragen, maar daarna is dat helemaal uit mijn gedacht gegaan en ik ben vergeten hem na te

zien of ik prijs had. Dus is het waarschijnlijk mijn formulier dat de prijs gewonnen heeft. Allé, wat moet ik nu doen?

GASTON: Je kopie pakken en eens naar de Lotto bellen om te vragen welke de winnende nummers waren, dan kan je het nazien.

SOLANGE: Maar dat is het juist, ik vind ze niet meer. Ik heb thuis al alles afgezocht. Daarom ben ik zo laat. Mijn hersenen staan op springen.

GASTON: Dat zal bij jou geen grote knal geven. Apropos, weet jij waarom Belgische hersenen in occasie goedkoper zijn dan Hollandse?

SOLANGE: Hoe kan ik dat nu weten? En daarbij, dat interesseert me niet!

GASTON: Wel, omdat de Belgische meer gebruikt zijn. Maar jij zult wel de prijs van de Hollandse krijgen, denk ik. *(Schiet in lach om zijn eigen mop.)*

SOLANGE: *(Lacht gemaakt)* Hahaha… Is dat om te lachen? Help me liever en zoek eens mee of dat formulier hier nergens ligt. Bij mij thuis is het niet te vinden. Ik ga heel de keuken afzoeken, kijkt u hier eens rond.

GASTON: Hoe kan dat nu hier liggen, sinds Kerstmis heb jij hier al alles honderd keer opgeruimd en afgestoft. Dan zou je het toch al lang zijn tegengekomen.

SOLANGE: Dan zal ik wel alleen zoeken. Ik ga een stofvod halen en alles afstoffen en nakijken. Volgens mij moet dat formulier hier in huis liggen.

GASTON: Ja meisje, doe maar hé! Ik hoop dat je het vindt, maar als je het mij vraagt is het zoeken naar een speld in een hooiberg.

SOLANGE: Ik zal misschien geluk hebben hé! Gelijk de Berlijners.

GASTON: Hoe, gelijk de Berlijners?

SOLANGE: De eerste Engelse bom die op Berlijn viel kwam in de zoölogie terecht. Er was maar één dooie. Hun enige olifant.

GASTON: Als je zoveel geluk hebt dan zal je het formulier wel vinden. Maar als je de hele dag gaat zoeken, wanneer ga je dan je werk doen?

SOLANGE: Dat haal ik van de week dan wel in. Maar vandaag zoek ik, al is het heel den dag!

GASTON: Jij bent een goeie, jij gaat 22 miljoen zoeken in de uren van den baas! Oké… Maar als je ze vindt, betaal ik deze dag niet.

SOLANGE: Akkoord!

(Solange af naar keuken. Gaston neemt zijn gazet terug en leest verder. Na een tijdje komt Solange terug uit keuken in werk tenue (voorschoot) met stofvod. Ze begint met de laden van de buffetkast. Een tijd volledige stilte)

… Meneer Gaston, kwam de notaris niet van de voormiddag?

GASTON: *(Zonder opzien.)* Ja.

SOLANGE: Die is laat hé? Vind je ook niet?

GASTON: Meisje, laat me nu mijn gazet lezen.

(Weer een lange pauze waarin Solange een lade van de buffetkast uitlaadt die vol zit met de meest onwaarschijnlijke zaken, die ze allemaal op de kast stapelt.)

SOLANGE: Wat gooi jij toch allemaal in die schuiven?

GASTON: Ik heb daar niks ingegooid.

SOLANGE: Allé, zie nu aan. Een stinkende pijp! En je rookt al tien jaar niet meer! En hier! Een dozenopener. Die moet toch in de keuken liggen!

GASTON: Die zal jij er wel ingestoken hebben… Weet jij dat de dozenopener uitgevonden is 44 jaar voor er groenten in blik bestonden?

SOLANGE: Dan waren de uitvinders vroeger hunnen tijd ver vooruit! En hier nog vijf paar zijden kousen van Madame Florette zaliger.

GASTON: Dat wil zeggen dat jij deze schuiven al lang niet meer uitgekuist hebt.

SOLANGE: Ja maar, de schuiven van deze kast deed madame vroeger altijd zelf. Ik heb daar dus nooit bij stil gestaan dat ik die nu moest doen.

GASTON: Dan wordt het tijd dat je daar in ‘t vervolg wel stil bij staat.

SOLANGE: Mag ik die zijden kousen hebben, Meneer? Ze zijn nog zo goed als nieuw.

GASTON: Ja, neem maar mee. Ik denk niet dat ik ooit een travestiet zal worden.

SOLANGE: Dat denk ik ook niet. Het zijn er nog met jarretelles. *(Stopt ze in zak) Ik* zal vandaag al deze schuiven uitkuisen terwijl ik mijn lotto zoek.

GASTON: Doe dat, dan doe je nog iets nuttigs.

SOLANGE: OK! Ik zal een plastiek zak halen, daar moet jij alles insteken wat weg mag.

GASTON: Laad ze maar al leeg. Ik zal wel sorteren als ze allemaal leeg zijn.

SOLANGE: Niks van! Ik ga de zak halen en jij steekt alles wat weg mag erin terwijl ik uitlaad. Als er in alle schuiven zoveel steekt als in deze, krijg ik het niet allemaal op de kast. *(af naar keuken)*

GASTON: Ja, het is al goed. *(Legt gazet weg, gaat naar kast en begint in rommel te scharrelen. Solange op met zak.)* Draag jij nog jarretelles, Solange?

SOLANGE: Wat vraag jij nu?

GASTON: Laat eens zien?

SOLANGE: Zijdde zot! Op25 jaar heb je mijn billen al genoeg gezien. Ik dacht dat je nu wat kalmer zou geworden zijn.

GASTON: Wat kan je anders met die kousen doen? Of ga je ze ophouden met een kousenband?

SOLANGE: Daar heb jij geen zaken mee.

GASTON: Ik vind jarretellen of een kousenband praktischer dan panty’s.

SOLANGE: ‘t Is al goed! Kijk maar uit dat je niets wegsmijt dat je nog kan gebruiken.

(Ze werken een tijd in stilte door en blijven ook bij volgende dialoog doorwerken.)

GASTON: *(Gaston die het al beu is kijkt op horloge) Nu* blijft de notaris toch lang weg, vind ik.

SOLANGE: Ik vind het ook.

GASTON: *(Toont lippenstift)* Is dat jouw kleur van lippenstift?

SOLANGE: Ja. Dat wil lukken hé? *(Pakt hem aan en steekt hem weg… ze werken verder.)* … Wat moet de notaris komen doen?

GASTON: Ik weet het feitelijk ook niet. Het zal wel iets met de erfenis te maken hebben zeker. *(Kijkt damesportemonnee na op inhoud en haalt er wat klein geld uit)* Kan je hier iets mee doen?

SOLANGE: Dat zou ik geloven, hij is nog zo goed als nieuw. *(In haar zak)*

GASTON: Jij steekt meer in je zak dan in die plastieken.

SOLANGE: Is die erfenis van madame nu nog altijd niet uit de voeten?

GASTON: Bijlange niet.

SOLANGE: Dat is ook ambetant hé?

GASTON: De notaris moest in opdracht van Florette nog iets uitzoeken en dat was nogal een serieuze job schijnt, waar heel wat tijd in gekropen is.

SOLANGE: En nu is dat allemaal in orde?

GASTON: Ik denk het! Ik hoop het tenminste. Volgens mij zal hij vandaag wel zeggen wat er nog allemaal moet gebeuren om de erfenis vrij te kunnen geven.

SOLANGE: Hoe? Moet er nog iets gebeuren eer je kan trekken?

GASTON: Dat weet ik nog niet Solange. Straks misschien.

SOLANGE: De notaris is toch een van uw beste vrienden, hé Meneer? Ik begrijp niet dat die nog altijd niets gezegd heeft tegen zijn beste vriend.

GASTON: Als vriend zou hij misschien wel wat lossen, maar als notaris moet hij zorgen dat aan alle wensen van de overledene tot in de puntjes voldaan is vooraleer het testament kenbaar gemaakt en uitgevoerd wordt.

SOLANGE: En jij ondertussen maar op hete kolen zitten! Ik vind het flauw van je vriend. Hij zou toch al iets kunnen lossen om je op je gemak te stellen. Jij bent toch de enige begunstigde en erfgenaam! Jij bent nogal eens curieus zeker? Heb je er nog geen stress van gekregen?

GASTON: Solange, je bent weer de pieren uit mijn neus aan het halen.

SOLANGE: Maar het is toch waar hé!

GASTON: Doe liever verder of je krijgt nog niet gedaan vandaag.

SOLANGE: *(Haalt fotoalbum uit schuif)* Hier sè, die zijn nog genomen met dat weekend in Durbuy waar ik mee naartoe mocht gaan met jullie. Deze met ons twee heeft Madame nog getrokken. Madame was toch geen jaloerse hé? Zie maar eens hoe je hier tegen mijn lijf hangt!

GASTON: Deze heb jij getrokken. Met wie staat Florette er nu op?

SOLANGE: Zie je dat nu niet. Met jou natuurlijk!

GASTON: Hoe kan je dat nu zien? Mijn kop staat er niet op!

SOLANGE: Aan je veston. Die beige ruit, je hebt ze nog speciaal gekocht om naar Durbuy te gaan.

GASTON: Ken je dat muurtje nog, waar we tegen staan?

SOLANGE: Muren herken ik niet, maar sportvestons wel.

GASTON: Allee, Solange… Achter dat muurtje hebben we mekaar nog gekust!

SOLANGE: Dat vind ik niet het schoonste van onze affaire. Ik heb nog altijd spijt dat we daarmee begonnen zijn. Zou het madam nu nooit opgevallen zijn dat wij… eh… eh… Allee… Ge weet wel…

GASTON: Een affaire hadden? Bijlange niet, anders zou ze je wel buitengegooid hebben.

SOLANGE: Denk je? Ze zou misschien eerder jou buitengegooid hebben!

GASTON: Florette was een heel brave maar…

SOLANGE: Zo braaf toch niet, dat ze geen maatregelen zou genomen hebben.

GASTON: Dat zouden we toch nog eens allemaal moeten overdoen.

SOLANGE: Alles??? Allee mijnheer, op onzen ouderdom???

GASTON: Op het gemakske hé! We hebben nu meer tijd dan vroeger.

SOLANGE: Maar vroeger was ik veel leniger.

GASTON: Het zou nu veel klassieker gaan. *(Bel)* Dat zal de notaris zijn, laat hem maar binnen.

(Solange af langs trap naar voordeur. Gaston stopt eveneens het werk en gaat notaris opwachten beneden aan trap. Men hoort Solange achter de schermen)

SOLANGE: Dag mijnheer de notaris. Dat is lang geleden, hé?

NOTARIS: Dag Solange… Dat mag je wel zeggen.

SOLANGE: Van bij de begrafenis van Madame denk ik.

NOTARIS: Dat kan goed zijn.

SOLANGE: Doe uw jas uit, Meneer de notaris, ik zal hem weghangen.

NOTARIS: Alstublieft. *(Komt van trap, heeft aktetas in de hand.)* Dag mijne vriend Gaston. Alles kits achter de rits? *(Drukken elkaar de hand beneden aan trap)*

GASTON: Behalve daar is alles kits! En hoe is het met jou? Veel werk zeker?

NOTARIS: Waarom?

GASTON: Omdat het zolang geleden is dat je je vriend nog eens bent komen opzoeken.

NOTARIS: Zwijg stil! En dat ligt grotendeels aan Florette.

GASTON: Hoe?

NOTARIS: Die heeft me half België rondgestuurd.

(Solange terug op en gaat verder schuiven uitladen. Legt alles op kast.)

GASTON: Heeft die dan zoveel erfgenamen? ‘t Is toch niet waar hé? Ik ben toch alleen?

NOTARIS: Dat komt ervan hé!

GASTON: Hoe, dat komt ervan? … Van wat?

NOTARIS: Dat kan ik niet in twee woorden zeggen. Laat ons er nu rustig bij gaan zitten, dan zal ik het je allemaal uitleggen

GASTON: Is er zoveel uit te leggen? Je maakt me ongerust zenne.

NOTARIS: Je zal nog ongeruster worden als je alles gehoord hebt!

GASTON: Zet je dan en begin ermee. *(Ze zetten zich in salon, notaris in driezit, Gaston in zetel)* Laat nu eens horen… Neen, wacht even. *(Draait zich naar Solange)* Ga je nu al die rommel op de kast leggen? Er kan nu al geen vingerhoed meer bij.

SOLANGE: Ja, ik ga al die rommel op die kast leggen, want jij moet dat straks allemaal uitmesten.

GASTON: Dat is goed, maar dan doen we er, straks als de notaris weg is, wel mee verder. Ga nu maar in de keuken rommelen.

SOLANGE: Dan hoor ik niets.

GASTON: Dat is de bedoeling.

NOTARIS: Solange mag het horen, want zij is erbij betrokken, en anders moet ik het straks nog eens allemaal uitleggen.

SOLANGE: Ben ik erbij? Zie je nu wel, ik had het wel gedacht. Waar mag ik gaan zitten, meneer de notaris?

GASTON: Doe maar verder met je werk terwijl je luistert, dat ben je gewend.

SOLANGE: Maar dan hard klappen hé!

GASTON: Een koffie, Urbain?

SOLANGE: Met een koekje, meneer de notaris?

NOTARIS: Dat mag.

GASTON: Vooruit, naar de keuken. Koffie opschenken!

SOLANGE: Maar niet beginnen voor ik er ben hé, mijnheer de notaris. *(af keuken)*

GASTON: Moet zij er nu per se bij zijn, Urbain? Solange moet toch niet alle details horen! De intiemste zaken tussen Florette zaliger en mij moeten toch niet bloot gelegd worden aan de meid. Een erfenis is toch een zeer persoonlijke zaak tussen de betrokken personen, nietwaar?

NOTARIS: Maar ze is erbij betrokken.

GASTON: Van ver!

NOTARIS: Blijf nu maar kalm en wees gerust, wat ze niet moet weten zal ik niet vertellen in haar aanwezigheid. De bedragen van de erfenis, behoudens eventueel haar deel, daar wordt niet over gepraat. Trouwens, Gaston, het is zij alleen niet die erbij betrokken is. Ik heb het al aan veel personen moeten uitleggen.

GASTON: Aan véél??? Zwanst nu niet, hé Urbain!!!

NOTARIS: Ik heb daarjuist toch al gezegd dat ik half België heb moeten afreizen.

GASTON: Wallonië dus ook.

NOTARIS: Gelukkig niet! Je afzetgebied lag enkel in Vlaanderen.

GASTON: Wat heeft mijn afzetgebied ermee te maken? Erven dan al mijn klanten van ons Florette? Dat is toch niet waar hé? En de meid ook nog! Dan blijft er niets meer over. Ons Florette is altijd héél goed geweest voor mij. Maar dat haar goedheid zover ging, dat wist ik niet!

NOTARIS: Ja, dat komt ervan hé!

GASTON: Ben je daar nu weer met "Da komt ervan!"?

NOTARIS: Als ik hier straks buiten ga, dan weet je alles. En wees gerust het valt allemaal nog goed mee. Je bent heel je leven geen heilige geweest hé Gaston? … Buiten je klanten heb je nog andere bezoekjes afgelegd nietwaar, toen je op zakenreis was. Je kon moeilijk een mooie rok zien zonder hem uit te doen, nietwaar?

GASTON: Het is door een goeie gezegd! Jij deed nog veel meer uit!

NOTARIS: We hebben het niet over mij, ik heb niets met deze zaak te maken.

GASTON: Daar wordt niet over geklapt! Alleen over mij!

NOTARIS: Het gaat over jouw erfenis.

GASTON: En dan? Daar wist Florette toch niets van!

NOTARIS: Gaston, eerlijk blijven hé! Ik ben je notaris en daar moet je open kaart mee spelen.

GASTON: Dat heb ik gedaan, tegen jou heb ik altijd alles verteld.

NOTARIS: Dat weet ik. Maar niet alleen tegen mij.

GASTON: Wat zeg je nu?

NOTARIS: Gaston, alstublieft, dat weet je goed genoeg. Tegen Florette heb je het ook verteld.

GASTON: Ja, maar niet alles.

NOTARIS: Dat zijn mijn zaken niet… en 't is misschien maar goed ook. Je hebt haar meer dan genoeg verteld. Het spijt me, maar hetgeen ik nu ga zeggen is misschien heel gênant voor je.

SOLANGE: *(Steekt hoofd door keukendeur)* Jullie moeten harder praten, ik versta er geen woord van.

GASTON: Dat is ook niet nodig, het zijn zaken tussen mij en de notaris.

SOLANGE: Is dat waar, meneer de notaris?

NOTARIS: Ja Solange. Al wat je moet horen en weten daar beginnen we over als jij er bij bent.

SOLANGE: Dan is het goed. *(Trekt het hoofd terug maar laat deur op kier.)*

GASTON: Deur toe!

(Solange klapt deur hard toe. Gaston gaat deur controleren.)

SOLANGE: *(Uit keuken) Ze* is goed dicht, ik hoor niets meer, wees gerust!

GASTON: Laat het dan zo. *(Terug naar salon.)* Dat is toch een curieus vrouwmens, ik zal ze moeten ontslagen want ze wordt te eigen.

NOTARIS: Daar heb je anders vroeger nooit bezwaar tegen gehad, dat ze te eigen werd.

GASTON: Ja, het is al goed.

NOTARIS: Waar waren we gebleven?

GASTON: Je ging juist iets gênant vertellen.

NOTARIS: Florette heeft alles wat jullie huwelijk betrof aan mij verteld.

GASTON: Dat is schoon, en ik die dacht dat jij mijn beste vriend was. Daar heb je me nooit iets van gezegd.

NOTARIS: Ze heeft het mij verteld niet als haar vriend, maar als haar notaris. Ik heb trouwens van jou ook nooit iets verder verteld van hetgeen jij mij verteld hebt, en dat was zelfs als vriend en niet als notaris.

GASTON: Sorry, dat is waar.

NOTARIS: Florette heeft me gezegd dat ze, ongelukkig genoeg, een redelijk frigide vrouw was en vrijen haar nooit erg geïnteresseerd heeft. Bovendien kon ze geen kinderen krijgen, vertelde ze me. Daar heeft ze gedurende haar huwelijk erg onder geleden, maar ze kon haar aard niet veranderen, hoezeer ze dat ook wilde en er haar best voor gedaan heeft. Bovendien wist ze hoe vurig jij was en hoe je reageerde op vrouwelijk schoon.

GASTON: ’t Is al goed hé.

NOTARIS: Gaston, laat me uitspreken. Jullie hebben, op haar initiatief, een zeer openhartig gesprek gehad over die zaak. Omdat ze jou zo gaarne zag…

GASTON: Ik haar toch ook.

NOTARIS: Omdat ze jou zo gaarne zag heeft ze je, omdat ze wist dat jij – net zomin als zij - tegen je aard kon leven, de vrijheid gelaten om nu en dan de bloempjes eens buiten te zetten. Ze heeft er toen wel enkele voorwaarden aan verbonden. Ten eerste: Het moest gebeuren buiten een straal van minstens 50 km. buiten jullie woonplaats. Ten tweede: Nooit meer dan éénmaal met dezelfde vrouw. Daardoor wou ze voorkomen dat er liefde ontstond. Ten derde: Je moest altijd komen vertellen waar, wanneer en met wie het gebeurde. En ten vierde: Je moest haar altijd gaarne blijven zien. En ik weet dat het zo was. Dat je de lijst merkelijk ingekort hebt duid ik je niet ten kwade en dat weet ik dus officieel niet.

GASTON: Ik heb nooit gedacht dat ze dat ooit op een of andere mannier in verband zou brengen met de erfenis.

NOTARIS: Dat heeft ze dus wel. Ze zal van hetzelfde gedacht geweest zijn als Heinrich Heine, de dichter, die alles naliet aan zijn vrouw op voorwaarde dat ze zou hertrouwen. Om zeker te zijn dat er dan toch iemand om haar zou rouwen.

GASTON: Jij doet nu precies of ik de slechtste vent van de wereld geweest ben voor mijn vrouw. Zolang was die lijst nu toch ook niet. Met al die condities eraan verbonden zal er waarschijnlijk niet veel meer van overblijven.

NOTARIS: Officieel niet.

SOLANGE: *(Klopt op de keukendeur) Mag* ik even binnenkomen?

GASTON: Waarom?

SOLANGE: *(Komt binnen)* We kunnen meneer de notaris toch niet uit die dagelijkse koppen laten drinken! Ik kom het schoon servies halen. *(Ze gaat tassen, ondertassen, suikerpot, melkpot en schaaltje voor koekjes uit buffetkast halen.)*

NOTARIS: Waarom niet Solange? Uit een goei boerenkom smaakt koffie zeker zo goed.

SOLANGE: Tut, tut, tut… een notaris moet uit een deftige tas drinken!

GASTON: Onder mij leg je niet zoveel eieren.

Als u het hele stuk wilt lezen dan kunt u via www.toneelfonds.be de tekst bestellen en toevoegen aan uw zichtzending.

Voor advies of vragen helpen wij u graag.

bestellen@toneelfonds.be

03 3664400

TONEEL FONDS VANSSENS

Voor de juiste keuze